

Boerderij

Ik ben al aardig oud, eens liepen er koelen en kippen varkens en schapen in mij rond.

Ik keek uit over sappige groene weiden, om mij heen lagen sloten.

Op een kwade dag haakde men alle dieren weg, er kwamen trouwens nieuwe voor in de plaats. Zij maakten muziek en dronken veel. Boven in mij kwamen Padvinders te wonen.

Nog steeds keek ik uit op de weiden. Enkele jaren geleden zag ik bulldozers en draglines komen.

Er kwam een asfalt (ponton Houttuin) baan, een glazen paleis en een blauwe stolp. De weiden zijn er niet meer.

Padvinders krioelen nu overal door mij heen. Er komen er steeds meer, soms is er nog muziek. Ik ben dan wel erg oud en zo zie ik er ook uit, maar mijn constructie is nog erg goed. Een face-lift kan mij erg goed doen.

En dat kost, heb ik binnen in mij horen vertellen, f 8.500.---. Het land om mij heen zou daarvoor ook weer bruikbaar en esthetisch verantwoord gemaakt kunnen worden.

Maar ik moet weg. zeggen ze, ik pas planologisch en esthetisch niet.

Als ik aan vroeger terug denk vind ik eigenlijk het glazen huis en de blauwe stolp niet passen. maar wie ben ik??

Ik ben de beklaagde, niet de aanklager.

Het gektoel binnenin mij wil ik ook niet kwijt.

U wel??

Als u mij ook niet wilt laten verdwijnen voor een midgetgolfbaan, een zomerse sport voor enkelen, laat het dan mijn bewoners eens horen, schriftelijk of telefonisch. Misschien mag ik dan na de face-lift nog blijven staan.

Ik wil nog niet weg. Astublieff.

De Boerderij Houttuin*Sluipwijk
Herplaatsing uit "Scoutkoerier" december 1973